

Цитування:

Годлевський В. О. Фольклорно-джазові наративи трансформаційно-інтерпретаційної авторської концепції Володимира Годлевського у композиції «Інтродукція і Токата». *Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв* : наук. журнал. 2024. № 3. С. 231–238.

Годлевський Володимир Олександрович, аспірант, провідний концертмейстер кафедри хореографії Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв, <https://orcid.org/0000-0002-9889-5767> volodymyr.hodlevskyy@gmail.com

Hodlevskyy V. (2024). Folklore and Jazz Narratives of Transformation and Interpretation Author's Concept of Volodymyr Hodlevskyy in "Introduction and Tokata" Composition. *National Academy of Managerial Staff of Culture and Arts Herald: Science journal*, 3, 231–238 [in Ukrainian].

**ФОЛЬКЛОРНО-ДЖАЗОВІ НАРАТИВИ
ТРАНСФОРМАЦІЙНО-ІНТЕРПРЕТАЦІЙНОЇ АВТОРСЬКОЇ КОНЦЕПЦІЇ
ВОЛОДИМИРА ГОДЛЕВСЬКОГО У КОМПОЗИЦІЇ «ІНТРОДУКЦІЯ І ТОКАТА»**

Мета роботи – конкретизувати фольклорно-джазові наративи трансформаційно-інтерпретаційної авторської концепції Володимира Годлевського у композиції «Інтродукція і Токата», запропонувати алгоритм впровадження новітніх художніх можливостей при мікшуванні фольклору та джазу як перспективної тенденції сучасного музичного мистецтва. **Методологія дослідження** полягає у використанні аналітичного та системного підходів для розкриття основних принципів та методів застосування фольклору та джазу у композиторській практиці, а також в апробації впливу фольклорно-джазового напрямку на художньо-виконавський аспект сучасного акордеонно-баянного мистецтва України першої чверті ХХІ століття. **Наукова новизна.** Уперше здійснені аналіз та апробація трансформаційно-інтерпретаційної авторської концепції Володимира Годлевського на прикладі авторської композиції «Інтродукція і Токата»; розглянуто ємність та універсальність художньо-стилістичного наповнення визначеної авторської ідеї; запропоновано нові задуми та перспективи щодо розкриття трансформаційно-інтерпретаційної концептуальної думки автора у мікшуванні та синтезі фольклору та джазу. **Висновки.** Фольклорно-джазові наративи сучасної трансформаційно-інтерпретаційної авторської концепції твору В. Годлевського «Інтродукція і Токата» полягають у впровадженні, удосконаленні, зростанні та адаптації новочасних художніх можливостей шляхом мікшування фольклору, як оплоту традиційної та сталої орнаментики культурного надбання та джазу – модернової, сучасної та новітньої музичної матерії, що постійно потребує розвитку та видозміни у призмі імпровізованого контенту сьогодення та транскрипції в майбутній культурно-мистецький простір.

Ключові слова: фольклор, джаз, наративи, фольклорно-джазовий напрям, акордеон, баян, акордеонно-баянне мистецтво України, інтерпретація, трансформація, концепція, композитор, Володимир Годлевський.

Hodlevskyy Volodymyr, Postgraduate Student, National Academy of Culture and Arts Management

Folklore and Jazz Narratives of Transformation and Interpretation Author's Concept of Volodymyr Hodlevskyy in "Introduction and Tokata" Composition

The purpose of the work is to define and specify the folklore-jazz narratives of the transformational-interpretive authorial concept of Volodymyr Hodlevskyy in the composition "Introduction and Toccata", to propose an algorithm for the introduction of the latest artistic possibilities when mixing folklore and jazz, as a promising trend of the modern musical environment. **The research methodology** consists in considering analytical and systematic approaches to reveal the main principles and methods of applying folklore and jazz in compositional practice, as well as in approbation of the influence of the folklore-jazz direction on the artistic and performing aspect of the modern accordion and legend art of Ukraine in the first quarter of the 21st century. **Scientific novelty.** For the first time, the analysis and approbation of the transformative-interpretive author's concept of Volodymyr Hodlevskyy was conducted on the example of the author's composition "Introduction and Toccata"; the capacity and universality of the artistic and stylistic content of a certain author's composition are considered; new ideas and perspectives are proposed regarding the disclosure of the author's transformative-interpretive conceptual thought in the mixing and synthesis of folklore and jazz. **Conclusions.** Folk-jazz narratives of the modern transformative-interpretive author's concept of Volodymyr Hodlevskyy's "Introduction and Toccata" consist in the introduction, improvement, growth and adaptation of modern artistic possibilities by mixing folklore, as a stronghold of traditional and stable ornamentation of cultural heritage, and

jazz – modern, contemporary and the newest musical continent, which constantly needs development and modification in the prism of the improvised content of the present and transcription into the future cultural and artistic space.

Keywords: folklore, jazz, narratives, folklore-jazz direction, accordion, bayan, accordion-bayan art of Ukraine, interpretation, transformation, concept, composer, Volodymyr Hodlevskyi.

Актуальність дослідження полягає у тому, що фольклорно-джазові наративи трансформаційно-інтерпретаційної авторської концепції Володимира Годлевського у композиції «Інтродукція і Токата» мають вагомe значення для виконавців фольклорно-джазового напрямку акордеонно-баянного мистецтва України першої чверті ХХІ століття. На наш погляд фольк-джаз, як напрям має безкрайній потенціал у виконавській і композиторській творчості сучасного часопростору та залишається замало репрезентованим у новітньому науковому середовищі. Розкриття художніх, стилістичних, творчих та мистецьких аспектів, що безпосередньо впливають на розвиток та становлення виконавсько-композиторських доробків потребує активізації та концентрації уваги наукового кола до вищезазначеної проблематики. Дослідження новітніх винаходів, концепцій та активізації творчого руху художньо-стильового вектору руху фольклорно-джазового напрямку на прикладі композиції Володимира Годлевського «Інтродукція і Токата» сприятиме розкриттю динаміки та перспективи розвитку акордеонно-баянного мистецтва України першої чверті ХХІ століття, а отже є актуальним.

Мета роботи – визначити та конкретизувати фольклорно-джазові наративи трансформаційно-інтерпретаційної авторської концепції Володимира Годлевського у композиції «Інтродукція і Токата» та запропонувати новітні художні можливості їх впровадження при мікшуванні фольклору та джазу, як перспективної тенденції сучасного музичного мистецтва.

Виклад основного матеріалу. Звернення, цитування та відтворення музичної матеріки національного традиційного фольклору грає надважливу роль у створенні та реалізації якісного авторського мистецького контенту, максимально наближеного до художньо-стильової палітри творчого задуму композитора. Використання джазової стилістики, як надсучасного пласту трансформаційних та інтерпретаційних процесів у розкритті художньої концепції роботи автора, допомагає створити найбільш насичений музичний матеріал та втілити всю безодню почуттів та емоцій, потрібних для художнього висвітлення мелодійного

підґрунтя, як кінцевого результату кропіткої роботи переформатування ідейного концепту в художню одиницю формотворення. Мікшування фольклору та джазу допомагає сучасному інтелекту розкрити нові художні горизонти матеріки, рухатись у сучасному ритмічному хаосі музичного середовища, зануритись у всесвіт емоційного та філософського самозабуття. А. Сташевський в своїй роботі говорить про вищезгадані елементи за допомогою власного визначення, а саме «феномену стильового синтезу», що підтверджує нашу думку про потенціал новітньої трансформаційно-інтерпретаційної авторської концепції композиції «Інтродукція і Токата». «Стильове оновлення музичної мови сучасної баянної музики не могло оминати вплив такого багатого й яскравого напрямку музичної культури, яким є джаз» [6, 206].

Новітнє осмислення мелодики сприяє стрімкому злету до сучасних обривів новітнього часопростору та чіткого розуміння потреб художньо-стильового попиту музичної матеріки майбутніх поколінь.

Вищезазначена тематика спонукала автора розкрити композиторські задуми не тільки в нотній площині, а й створити власну концепцію дослідження, в якій мова піде про апробацію художніх перспектив та розкриття фольклорно-джазових наративів новітньої трансформаційно-інтерпретаційної думки на прикладі композиції В. Годлевського «Інтродукція і Токата».

Виконання твору на сучасному інструментарії акордеонно-баянного мистецтва з використанням тембральної палітри, виборної клавіатури та широкого регістрового діапазону тощо, охоплює множинні далекосяжні елементи виконавської майстерності та засоби художньої виразності. Актуальність вищезазначеної думки підтверджує науковець, сучасний композитор В. Марченко, наголошуючи у своєму дослідженні на тому, що «широке використання різноманітних специфічних інструментально-технічних прийомів та акустичних ефектів, створює новий звуковий образ акордеона» [4, 91].

Композицію «Інтродукція і Токата» можна поділити на дві умовно-окремні художньо-тематичні частини, які поєднані між собою смисловою каденцією, створеною для логічного та органічного входження

художньо-тематичного матеріалу в новий виток розвитку музичної матерії, суттєво розширюючи межі траєкторії концептуального руху композиторського задуму.

«Інтродукція» – невеликий вступ, що передує основній частині музичної композиції. На початку «Інтродукції» закладений смисловий вступ, який розкриває художньо-стильове спрямування твору, вимальовує фольклорно-джазові наративи та спрямовує нашу увагу до подальшого смислового розвитку тематичного матеріалу. Застосування регістру «тутті» відкриває потужний, насичений гармонічний матеріал вступу. Логічна кульмінаційна фермата та

післяферматна звучача пауза у 8 такті композиції змінюються м'якою лінією акордів супроводу, які провокують початок смислової мелодійної лінії у 13 такті на регістрі «фагот», імітуючи мелодику фольклорного колориту ближнього Сходу. Культура означеного регіону багата мелізматичними зворотами та інтонаційними обіграваннями основної мелодики що влучно відображає стан інтерпретаційної думки автора та подальший розвиток і насичення художньої лінії викладення матеріалу (нотний приклад 1).

«Інтродукція». Вступ та розвиток основної мелодичної лінії.

Нотний приклад 1. Вступ Інтродукції.

Важливо підкреслити чіткий гармонічний супровід та постійні модуляційні звороти тематичного матеріалу, які додають музичній матерії імпульсивний розвиток, допомагаючи мелодії зробити стрибок у напрямку швидкісного руху вирію мелізматичності та дрібних тривалостей, обіграних східними інтонаваннями паралельно з елементами джазової імпровізації.

А. Гончаров розповідає у своїй роботі «Неофольклористичні тенденції у баянній творчості В. Зубицького» про синтез фольклору та джазу, під впливом якого розкривається «свобода мислення, імпровізаційність, оригінальність гармонічної мови». «Мабуть є дещо спільне, що зближує ці два стилі – неофольклоризм і джаз. Невипадково до джазових традицій звертаються І. Стравинський і М. Скорик, М. Сидельников і А. Ешпай, А. Білошицький і В. Власов. Елементи біт-музики, сімфо-джазу

зустрічаємо в творах І. Шамо, Л. Колодуба, Є. Станковича, І. Карабиця, Б. Буєвського, Я. Губанова, М. Полоза» [1, 108].

Фольклорно-джазова діалектика твору дозволила закласти новітні стилістичні знахідки з переформатування та переінтонавання мелодико-гармонічної лінії (зміщення акцентів на слабкі долі, скорочення фрази, тонально-модуляційні звороти, використання стилістичної мелізматичності для імітації чверть тонового інтонавання та інше), що беззаперечно можна вважати першоджерелом новітньої трансформаційно-інтерпретаційної думки у розкритті сучасного контенту та забезпеченні репертуаром новітніх художньо-стильових обріїв акордеонно-баянного мистецтва України.

З 30 такту вимальовується друга смислова мелодійна лінія, що провокує нову хвилю музичного сплеску. Завдяки вільному художньо-смислому трактуванню

імпрізованої динаміки музичної материки вона опрацьовує модуляційні звороти у правій руці, напруження та динамічне насичення проваюють накопичення смислового напруження та акумуляцію технічної енергії. Використання регістру «орган» на акордеоні чи баяні створює ефект підкреслення фольклорного малюнку східної культури, ніби намагання відтворити органічну сировину музичної матерії культурного простору Близького Сходу. Постійне «блукання» гармонійної акордової лінії на півтон/тон в лівій руці спричиняє сталий ефект «буксування», одночасно проваюючи емоційний розгін мелодичної лінії з використанням дрібних тривалостей та накопичення енергії (35-38такти) та її подальшого виплеску.

Вивільненню музичної енергетики сприяє стрімка експресія та низхідний перехід до появи нової хвилі, яка починається з малої октави у 41 такті і розвивається наступні десять тактів. Поступове підвищення динамічного та гармонічного фону завдяки пульсуючому насиченню лівій руці та постійній модуляції на півтон, тон сприяє виходу на фінальну частину «Інтродукції».

З 52 такту починається заключний матеріал першої частини твору («Інтродукції»). Зміна розміру та темпова агогіка проваює розширення матеріалу, його традиційне фольклорне обігравання до 55 такту поступово підводить до логічного затвердження (56 такт) в новочасній тональній палітрі (*c-moll*). Матеріал 57-61 тактів являє собою своєрідний перехід з використанням фольклорного розмаїття кварто-квінтових блукаючих інтервалів в лівій руці та тріольного обігравання основної мелодії в правій, як відлуння попереднього матеріалу та традиційне розмаїття гармонії та мелодики Близького Сходу. Темпо-ритмічне сповільнення та розширення матеріалу проваює всеосяжне *rittenutto* та повну зупинку потоку музичної мелодики для логічного трансформування у новий художньо-інформаційний контент другої частини.

Зміна динаміки, ритму, темпу, розміру та тематичного матеріалу (62-77 такти) розпочинає експлікацію умовно другої масштабної частини композиції – «Токати».

Токата – композиція віртуозного характеру, витримана у швидкому, ритмованому безперервному русі. Викладення музичного матеріалу у такому викладенні допомагає розкрити задум автора, та намалювати художні образи модерної

імпрізаційної лінії. Фольклорно-джазова стилістика сприяє розкриттю картин образного мислення слухача та виконавця, а також допомагає максимально охопити сучасну стилізацію подання музичного матеріалу твору (*нотний приклад 2*).

З 77 такту хроматична імпрізованість мелодики з використанням регістру «фагот» змінює динамічні відтінки другої частини твору порівняно з початком з *forte* на *mezzo piano* та анонсує новий виток безперервного руху тематичного матеріалу для подальшого розкриття трансформаційно-інтерпретаційної концепції твору. Зміна розміру у 94 такті презентує новий матеріал, стилістично відтворений у канонах музичної материки Близького Сходу. Акцентування та використання ладів народної музики, двічі гармонічного мажору та двічі гармонічного мінору, сприяло розкриттю стилістичної мелізматики твору, що створило передумови до максимального проникнення у фольклорне середовище мелодики Близького Сходу.

Починаючи з 102 такту композиції починається ущільнення ритмічного малюнку в лівій руці та насичення фактурного заповнення в правій. Додавання регістру «орган» додає гострого колориту у створені мальовничої картини інтонаційних ладо-гармонічних зворотів у обіграванні основної мелодичної лінії. Використання тріолей в правій руці додає свіжого енергійного звучання та забезпечення щільного токатного безперервного руху у імпрізаційному потоку мелодики, як інтерпретаційного елемента викладення художнього задуму автора

Підготовка до середньої частини токати, як нового пласту фольклорно-джазового матеріалу починається з 118 такту. Поступове насичення фактури, рухливий розвиток динаміки, постійні модуляційні ходи в лівій руці вгору розвивають та втілюють ідею автора щодо введення нових стилістичних обріїв, засобів виразності, новітніх прийомів міховедення, акордової текстури та фольклорно-джазового гармонічного окрасу у новітньому викладенні музичного матеріалу, який з'явиться у 126 такті композиції (середня частина «Токати»)

Основою середньої частини «Токати» є об'ємне застосування міхових прийомів гри та модуляційних зворотів мелодійного та гармонійного насичення, як елементів трансформаційно-інтерпретаційної концепції фольклорно-джазової наративи розкриття авторського задуму композитора. Сюжетна лінія полягає у контрастному застосуванні

фольклорно-джазового мелосу, ніби застосування суперництва та конкуренції художньо-стильових змагань сучасної імпровізаційної материка разом з фольклорною мелодикою за для розкриття образних картин безперервного руху сучасного часопростору. Сучасна музикознавця і культурологиня С. Садовенко у

своєму дослідженні трактує уніфікацію новочасного музичного мистецтва, слухно зауважуючи, що «новітній фольклоризм (неофольклоризм) є трансестетичним та транскультурним, що поєднує локальні особливості народної культури з глобальними тенденціями розвитку сучасного суспільства» [5, 246].

Початок «Токати».

Токката

Нотний Приклад 2. Початок Токати(62-70 такти).

О. Супрун, досліджуючи «Мистецтво джазу як форму взаємодії музичних культур», розкриває цінність комунікативної функції у музичному середовищі. «Проблема комунікативності, комунікативної функції особливо цікавила музикантів різних епох і стильових напрямів. Це, передусім, було пов'язано з визначенням успіху того чи іншого музичного твору серед публіки» [7, 34].

На нашу думку, поєднання фольклору і джазу в означеній композиції надає як комунікативні, так і безпрецедентні художні та технічні показники віртуозності, а стилізація музичної сировини Близького Сходу на думку автора, надає можливість знайти та відкрити новітню музичну орнаментику, рані не вживану в акордеонно-баянному музичному середовищі.

Використання цілого міксу новітніх засобів виразності (мелізматика, поліметрія, агогіка, темпероване глісандо, тремоло та рікошети міху) у поєднанні з східним мелосом змогли втілити образні етнокультурні картини автора та окреслити постійну експресію токатної форми для досягнення кінцевої мети – розкриття художнього змісту композиції.

Сучасна культурологиня Ж. Денисюк розкриває тематику етнокультурних цінностей в умовах соціокультурних трансформаційних процесах суспільства, зауважуючи, що «етнокультурні цінності як певні життєві орієнтири формуються і утверджуються культурою етносу, що в процесі своєї еволюції здійснює відбір і «кристалізацію» певних вартостей, які мають першорядне значення в бутті спільноти» [2, 337].

Повертаючись до композиції «Інтродукція і Токата» ми звертаємо увагу на появу нової теми у Східному характері, яка свідчить про демонстрацію ще однієї хвили художньо-тематичного сплеску. Якщо в попередньому музичному матеріалі мелодично-гармонічна лінія проходила у яскравому акордовому насиченні та залучені модуляційних зворотів на малу терцію в гору, то починаючи з 150 такту автор показує всю красу східного мелодизму з використанням та імітацією лише одноголосного матеріалу, який ніби імітує звучання інструменту Близького Сходу – зурни.

Зурна – духовий народний інструмент, поширений на Близькому та Середньому Сході, традиційний музичний інструмент кримських татар та понтійських греків. Від турецького *surna* походить й українське «сурма».

Для осучаснення музичного матеріалу та стилістичного забарвлення, починаючи з 154 такту автор додає підголосся до основної мелодії. Розробка основної теми переходить в площину модуляційних зворотів з 158 такту, ніби підкреслюючи безперервний динамічний рух у подальші горизонти імпровізаційного мислення. Додавання до основної мелодійної теми все більше підголоскових інтервалів та гармонійних сполучень розширює художнє насичення твору, застосування східної мелізматика додає колоритного навантаження, застосування джазової імпровізаційності забезпечує новітню ідею розкриття трансформаційно-інтерпретаційної концепції викладення твору

З 190 такту починається перехід до пульсуючого матеріалу із застосуванням постійного чіткого ритмічного малюнку в лівій руці. Імпровізаційне наповнення твору веде нас до часткового повторення мелодики матеріалу (як у 78 такті) – так званої репризи, але вже в новітніх художніх фарбах та мелодико-гармонійних зворотах починаючи з 214 такту. Додавання ритмічної пульсації на постійній основі в лівій руці підкреслює драматичну насиченість та вихід на кульмінаційну частину композиції. Дзеркальність репризи можна назвати умовною у зв'язку з переосмисленням та перезавантаженням основного мелодичного малюнку можливими сучасними засобами виразності художньо-стильового розмаїття фольклорно-джазового контенту. Токатна основа твору демонструє безперервність та віртуозність насиченого, постійного руху до розкриття художньо задуму автора у

наближенні до кульмінаційного моменту композиції.

Кульмінація твору починається з 230 такту композиції. Насиченість попереднього матеріалу різко змінюється динамічним відтінком *subito piano*. Додавання до токатного руху тремоло міхом, презентує фактично останню хвилю нової музичної материка, структуру якої можна умовно поділити на чотирьохтактне фразування. Поступове додавання динаміки та модуляційних зворотів кожної нової фрази демонструє поступовий вихід на крайню, максимально динамічну хвилю музичного твору, ніби виходячи за рамки можливостей одного інструменту та втілюючи палітру можливостей цілого ансамблю чи оркестру.

Б. Кисляк зауважує в своєму дослідженні на активне залучення технічних та тембральних можливостей інструментарію. На його міркування, «баяни-акордеони в естрадних колективах залучають як елемент комплексного фольклорного образу. Поширене явище в сучасних естрадних ансамблях за участю народного інструментарію – це елементи етноджазу, стилю, що поєднує традиційні форми музикування академічного та фольклорного музикування та сучасні естрадні тенденції. Характерна ознака такого стилю – скерованість на діалог з іншими культурами, збагачення їхніми ідеями та інструментарієм» [3, 145].

Задум автора щодо кульмінаційної частини полягає в розкритті новітнього трансформаційно-інтерпретаційного матеріалу влучно застосованими засобами виразності в контексті мелодики Близького Сходу. Концепція твору полягає в розширенні художніх можливостей шляхом поєднання фольклору, як оплоту традиційної та сталої орнаментики культурного надбання, та джазу - модернової, сучасної та новітньої музичної материка, що постійно потребує розвитку та видозміни у призмі імпровізованого контенту сьогодення та транскрипції в майбутній культурно-мистецький простір (нотний приклад 3).

Починаючи з 245 такту твору йде кульмінаційне прискорення розвитку музичного насичення. Потактові модуляційні звороти призводять у 250 такті до масштабного виверження художньої енергії шляхом трансплантації основи мелодійного руху (кварто-квінтовий мелодизм) у новітню оболонку фольклорно-джазового концепту (250–253 такти).

Кульмінація.

Нотний приклад 3. Кульмінація (230-235 такти).

Своєрідним відлунням початкового матеріалу «Токати» є *Coda*. Використання мелодійної лінії початкового музичного матеріалу (62 такт), як основної теми коди починаючи з 254 такту, демонструє єдину тематичну спрямованість всього художнього твору. Зміна розміру твору, корективи в напряму помірного темпового руху *moderato*, ущільнення фактурного плану, використання кварто-квінтового дублювання основної мелодичної лінії, застосування басу та виборної клавіатури в лівій руці з джазовими елементами ставить фінальну крапку в осмисленні підсумків художнього

навантаження задуму автора у кінцевому епізоді всієї композиції. Динамічне насичення до трьох *forte* у 269 такті та тривала *fermata* разом з агогічним підсиленням, шляхом застосування рухом *ritenuto*, створили ефект максимального розширення фактурного матеріалу до повної зупинки. Наступне вивільнення експресії шляхом потужного, емоційного акордового позиційного пострілу з підсиленням динаміки з *subito forte* до трьох *forte* створили передумови імпульсивної потужної крапки детермінованого закінчення композиції (нотний приклад 4).

Coda всієї композиції.

Нотний приклад 4. *Coda* всієї композиції (254-261 такти).

Висновки. Фольклорно-джазові наративи сучасної трансформаційно-інтерпретаційної авторської концепції твору Володимира Годлевського «Інтродукція і Токата» полягають у впровадженні, удосконаленні та адаптації новочасних художніх можливостей шляхом міксування фольклору, як оплоту традиційної та сталої орнаментики культурного надбання, та джазу - модернової, сучасної та новітньої музичної матерії, що постійно потребує розвитку та видозміни у призмі імпровізованого контенту сьогодення та транскрипції в майбутній культурно-мистецький простір.

Література

1. Гончаров А. Неофольклористичні тенденції в баянній творчості В. Зубицького : автореф. дис. ... канд. мистецтвознавства : 17.00.03. Київ, 2006. 156 с.
2. Денисюк Ж. 3. Постфольклор комунікативних інтернет-практик у функціонуванні аксіосфери суспільства / Автореф. дис. ... доктора культурології. 26.00.01 «Теорія та історія культури». Київ : Національна академія керівних кадрів культури і мистецтв. 2018. 454 с.
3. Кисляк Б. М. Баян в камерно-ансамблевій музиці українських композиторів: історико-стильовий аспект : автореф. дис. ... мистецтвознавства : 17.00.03. Одеса, 2019. 245 с.
4. Марченко В. В. Історико-культурні виміри еволюції акордеонного мистецтва в Україні (друга половина ХХ – початок ХХІ ст.) / Дис. ... канд. мистецтвознав.: 26.00.01 «Теорія та історія культури». Київ : Національна академія керівних кадрів культури і мистецтв. 2017. 225 с.
5. Садовенко С. М. Хронотопи аксіосфери української народної художньої культури : монографія. Київ : НАКККіМ, 2019. 356 с.
6. Сташевський А. Я. Сучасна українська музика для баяна: виражальні засоби, композиційні технології, інструментальний стиль: монографія. Луганськ : Янтар, 2013. 328 с.
7. Супрун О. В. Мистецтво джазу як форма взаємодії музичних культур : дис. ... канд. мистецтвознавства : 26.00.01 «Теорія та історія культури». Київ : Національна академія керівних кадрів культури і мистецтв. 2011. 195 с.

References

1. Honcharov, A. (2006). Neo-Folkloristic Tendencies in the Accordion Work of V. Zubytskyi. *PhD Thesis*. Kyiv [in Ukrainian].
2. Denisyuk, Zh. (2018). Post-Folklore of Communicative Internet Practices in the Functioning of the Axiosphere of Society. *Author's Abstract of Doctoral Thesis*. Kyiv [in Ukrainian].
3. Kysliak, B. (2019). Bayan in Chamber and Ensemble Music of Ukrainian Composers: Historical and Stylistic Aspect. *Author's Abstract of Candidate's Thesis*. Odesa [in Ukrainian].
4. Marchenko, V. (2017). Historical and Cultural Dimensions of the Evolution of Accordion Art in Ukraine (second half of the 20th – beginning of the 21st century). *Candidate of Science's Thesis*. Kyiv [in Ukrainian].
5. Sadovenko, S. (2019). Chronotopes of Axiosphere of Ukrainian Folk Art Culture. Kyiv [in Ukrainian].
6. Stashevskiy, A. (2013). Modern Ukrainian Accordion Music: Expressive Means, Compositional Technologies, Instrumental Style. Luhansk [in Ukrainian].
7. Suprun, O. (2011). Art of Jazz as a Form of Interaction of Musical Cultures. *Candidate of Science's Thesis*. Kyiv [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редакції 02.07.2024
Отримано після доопрацювання 01.08.2024
Прийнято до друку 08.08.2024